

щитници на една крепостъ, които да сж имали постоянно предъ очитѣ си тъй ясенъ и тъй хубавъ лозунгъ на отчаяната си съпротива.

Презъ нощта ние не можехме да се ориентираме ни за нашето, ни за общото положение. Сега разбрахме, че макаръ и въ непрогледенъ мракъ, твърде добре бѣхме до- развили и укрепили позицията си. По близ- китѣ хълмове, съ нахвърлената си червена пръстъ, ясно, не само за насъ, се очертаха окопитѣ и на другитѣ дружини отъ полка. Всички напрегнато чакаха. Въ полето се дви- жеха наши патрули. Наредени като вѣтрило, тѣ вървѣха бавно, спокойно, заглеждаха се напредъ и отново пакъ трѣгваха съ прамет- нати на рамо пушки, ножоветѣ на които отъ време на време ярко проблѣсваха на слън- цето. Всѣкога съ умиление и радостъ съмъ се любувалъ на тия смѣли и храбри момчета. Това е една отъ най-опаснитѣ, най-рисува- нитѣ служби. Често тревогата на самата по- зиция, дори и срѣдъ голѣмото множество, би- ваше голѣма. А тѣ сами, излѣзли толкова на- предъ, спокойно и безстрашно бродѣха въ нѣкаква палава и капризна игра между жи- вота и смъртта.

Вдѣсно отъ насъ, предъ червенитѣ окопи се почна движение. Далечнитѣ патрули тамъ се връщаха. Отъ окопитѣ излѣзе малка частъ, навѣрно взводъ, и почна да настѣпва. Това